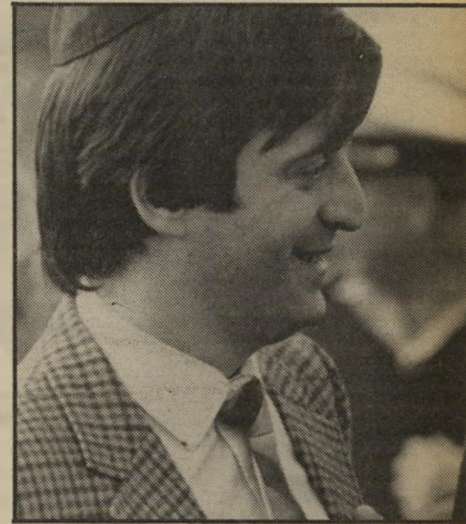

(המשך מעמוד 17)

שאלוף הפיקוד, אמיר דרוזי, הורה לי פלאנגות קודם לכן, לעצור. לא רק שצה"ל לא אילץ את היחידה הלבונית

דובר מרידור קריין של הודעות-כוכב

לעזוב את המקום, אלא שהרמטכ"ל העיניק לפלאנגות עוד שעות רבות שבהן יכלו להמשיך בטבח, והורה להן להתעלם

מלחצי האמריקאים לעזוב מיד את מחנות שבהם התחולל הטבח.

ההאשמות בדבר האחריות הישראית למתרחש לא היו כלל, עלילת דם. זאת קבע בביור דו"ח ועדת כהן, ועדה שמונתה עליידי ממשלת ישראל עצמה. הוועדה אומנם נקטה בפירוש מקל מאוד ביחס לאחריות הישראלית, אבל גם כך אין היום יותר ספק בקשר לי אחריות של ממשלת ישראל ושל הפיקוד העליון של צה"ל לטבח במחנות-הפליטים צברה ושאתילא.

אין שום הוכחה לכך ש,לולא התי ערבות כוחות צה"ל היה מיספר האבידות גדול בהרבה. הטיעון שנתן צה"ל לפלאנגות בתאורה ברפואה ובחממות, וכן באפשרות להכניס כוחות רעניים למחנות, גרם דווקא להגדלת מיספר הטבחים. קשה להניח כי הפלאנגות היו מעוותות לתדור למערב-ביירות ולהתמודד עם הי כוחות המוסלמיים החמושים שהיו שם, בלי שצה"ל יעשה למענם את העבודה השחורה, וכך התאפשר להם, בסופו של דבר, לבצע את הטבח באיך-מפריע.

האגדה על "2000 המחבלים" נוצרה בשעת הטבח. לא היתה לה שום הוכחה, ולו גם הקלושה ביותר. אחרי שצה"ל נכנס למערב-ביירות, יותר מכך, הפלאנגות הוכנסו למחנות-הפליטים, שלפי האגדה הזאת היו מעוזם של ה"מחבלים". אך הפלאנגות לא מצאו שם 2000 "מחבלים", ולפי עדותו של קצין-מדעיץ של צה"ל, שהובאה בדו"ח הוועדה, לא היו כלל "מחבלים" במחנות-הפליטים כאשר הוכי נסו אליהם הפלאנגות!

כזבי שרון: השקר הלבן

ר"הביטחון אריאל שרון לא היה אחראי רק למערכת הכיבוש האדירה, שיעדה היה להונות את הציבור הישראלי. הוא ניהל מערכת כיוזב אדירה גם נגד חבריו השרים, הפקידים הבכירים של משרד-ההגנה וקציני צה"ל. בדו"ח הוועדה מפורטות דוגמות רבות לשקרים בוטים, לשקרים לבנים ולהעלמות מי-דע.

אחרי ששרון סיכם עם הרמטכ"ל את התוכנית לכיבוש מערב-ביירות, שחלק מהותי ממנה הוא שיתוף הפלאנגות, הוא לא גילה על שיתוף הפלאנגות לראשי הממשלה מנחם בגין. לבגין נודע על שיתוף הפלאנגות כאשר נודע הדבר לכל השרים, כמעט 48 שעות אחרי קבלת ההחלטה. שרון גם לא דיווח לבגין על השמועות בדבר הטבח במחנות-הפליטים, טבח שנמשך 38 שעות רצופות.

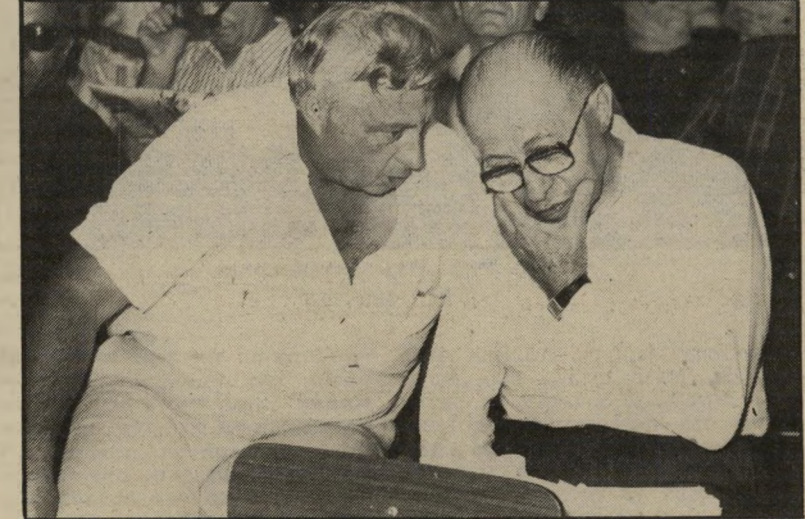
במשך המלחמה על מערב-ביירות, מסר שר-הביטחון לראשי-הממשלה - וגם לי אמצעי-התיקשות, הודעות-כוכב חחרות ונישנות על "שקטי ועל כך שאין שום התנגדות מזויינת לצה"ל - ומובן שהוא לא הוכיז במילה אחת את הטבח. כך למשל, כאשר טילפן שרון מגג החפ"ק בביירות אל ראשי-הממשלה, הוא הודיע

לו, על פי דו"ח הוועדה, "שאינ התנגדות בביירות ושכל הפעולה מתנהלת בסדר", וזאת בשעה שהיתה התנגדות מזויינת - אם כי לא רבה. לצה"ל נגרמו אבידות, והיה צורך לשנות בגלל ההתנגדות תוכנית קרב ותוואי התקדמות של צה"ל. באחד המקומות חורגת הוועדה מן הנוסח היבש של דבריה, וקוראת לדיווח של שרון, "תוארים ורודים".

שרון לא היסט לשקר גם למנכ"ל משרד-החץ, דויד קימחי, וכך נאמר בדו"ח הוועדה:

בעניין הידועה על הטבח תשובת שר הביטחון למנכ"ל משרד-החץ, שניתנה בשעה 13:00 בערך (ביום שבת, 18 בספטמבר 1982) היתה, שפעולת הפלאנגות הופסקה, נמנעה כניסת כוחות נוספים, וכל הכוחות שנמצאו במחנות גורשו משם.

באותה שעה ידע שרון יפה כי הרמטכ"ל הניח לפלאנגות להמשיך את פעולתן, ושימוש במילה, גירוש" לתיאור יציאת הפלאנגות מן המחנות אינה תואמת את האמת. עלייפי הסכם בין מפקדי הפלאנגות ובין הרמטכ"ל היה על הפלאנגות לצאת את מחנות-הפליטים בשעה 5 בבוקר יום השבת, אך היציאה התעכבה ובווצה רק

ראשי-הממשלה בנין ושר שרון בביירות הכל בסדר

בשעה 8 בבוקר. לא היה כאן שום גיי רוש, אלא יציאה מסודרת וחלקה, דרך קווי צה"ל.

שרון הירבה להשתמש בשקר הלבן, כי אילו לא תיכנן צה"ל כלל להיכנס למערב-ביירות, הוא חזר על כך שוב ושוב, ודבריו זכו למירסום רב בראיון שערכה עימו העיתונאית אוריאנה פלאצ'י. מדו"ח הוועדה התברר כי כבר בישיבת ממשלה שנערכה ב-15 ביוני 1982 דובר על כיבוש מערב-ביירות. באותה ישיבה נאמר כי פעולה זאת תבצע עליידי הפלאנגות הנוצריות, שלמעשה פעלו במילחמה - והדבר עולה בביור דו"ח הוועדה - כורוע של צה"ל. כך יכול היה שרון לומר שהוא לא ביקש כלל לכבוש את מערב-ביירות, ולהציג את הדברים כאילו

שרון היה רק מתחרה אחד בכמות הכוזבים שהמסיר על הציבור ועל חב" לצמרת. היה זה הרמטכ"ל, רב-אלוף רפאל איתן, רפול שיתף פעולה עם שרון לאורך כל הדרך, כדי להעלים מראש הממשלה מנחם בגין, את העובדה שהי פלאנגות מוכנסות למחנות. גם הוא לא טרח לדווח לראשי-הממשלה או למזכירי הצבאי על הטבח במחנות, אחרי שנודע לו על קיומו. גם רפול פיזר הודעות מרגיעות על הביצוע החלקי השקט של כיבוש מערב-ביירות.

בדו"ח הוועדה מופיעות כמה פיסקות מדהימות, על ישיבת הממשלה שנערכה ביום הראשון, אחרי הטבח, וכך נאמר שם ביחס לרפול:

הרמטכ"ל הציג בדבריו, בין היתר, שביטבות הקודמות של הממשלה העלו שרים שונים, שאלות מדוע הפלאנגות אינן נלחמות, הרי זו מילחמה שלהן, גם הוא ציין שאף אחד לא יכול היה לדעת מראש איך הפלאנגות יתנהגו ולדעת גם המפקדים של הפלאנגות לא ידעו מה שיקרה, אלא איבדו את השליטה על אנשיהם. עוד אמר הרמטכ"ל כי "ביצוע שנודע לנו איך הם מתנהגים שם, הפעלו את כל הלחצים שאנו יכולים להפעיל, וזוהי אומנם משם והרחקנו אותם מכל הגזרה".

כמעט כל אחת מן המילים שאמר הירמטכ"ל לממשלה היא שקר. בכל מדינה מחוקקת היה מפקד הצבא מורחק מידי מתפקידו, רק מפני שהוא משקר לממשלה הממונה עליו. בהודמגיות שונות - לפני הטבח ואחרי - טען הרמטכ"ל כי אפשר היה לחזות מה תהיה התנהגותן של הפלאנגות כלפי הפלסטינים, וגם הוועדה קובעת זאת. הוא טוען כי מפקדי הפלאנגות, איבדו שליטה על אנשיהם, בשעה שידוע לו יפה כי מפקד היחידה שנכנסה למחנות-הפליטים נתן פקודות לאנשי שר במחנות, בשעה שהוא ישב בחפ"ק של צה"ל, וכלל לא איבד שליטה באנשיו, אלא הורה להם להמשיך בטבח. התיאור של הרמטכ"ל על הוצאת הפלאנגות מה מחנות הוא שקר מוחלט. מן המילה היראשונה ועד לאחרונה, והוא יודע זאת טוב מכל האחרים, כי היה זה הוא בעצמו שהורה להחיר לפלאנגות להמשיך ולשרות במחנות למרות שהיה ידוע לו כבר על הטבח שהם עורכים שם - ואולי בגלל זאת.

חמור לא פחות מן השקר לממשלה הוא השקר לקציני צה"ל. בדו"ח ועדת כהן נמסר על כינוס של סגל הפיקוד הבכיר של צה"ל בהשתתפות הרמטכ"ל, בדו"ח נאמר:

בכנס זה אמר הרמטכ"ל בין יתר דבריו, שאמנם לפני שצה"ל נכנס ללבנון היו מעשי וזוועה בכל לבנון, אך אחרי כניסת צה"ל, לא ביצעו הפלאנגות שום מעשה חריג באופן רשמי ולא עשו שום דבר שיכול היה להראות על סכנה מצידם".

דברים אלה אמר הרמטכ"ל אחרי שהי פלאנגות עשו, מעשים חריגים" כמעט בכל פעם שותפו בפעולה, או שניתן להם לחרוג ממחנותיהם. הם היו מעורבים

רק בעיקבות רצח בשיר ג'מילי התקבלה ההחלטה להכניס את צה"ל למערב-ביירות.

שרון לא היסט לשקר גם לחבריו הירשים, בישיבת הממשלה שנערכה ביום הראשון, אחרי הטבח. הוא מסר דיווחי כזב על מה שהתרחש:

כן הוא (שרון) אמר למחרת הכניסה, "משנודע מה התרחש שם, התערב צה"ל באופן מיידי והוציא את הכוחות האלה החוצה".

לדיווח הזה אין שום קשר לאמת. למחרת הכניסה, ביום השישי, כשנודע מה התרחש, נתן רפול לפלאנגות היתר להמשיך במעשיהם במשך 15 שעות נוספות.

כזבי רפול: המתחרה של שרון

במעשי זוועה נגד דרוזים ונגד פלסטינים במחנות-הפליטים מירמיה אחרי כניסת צה"ל ללבנון, אם אמנם לא עשו הי פלאנגות שום דבר שיכול היה, להראות על סכנה מצידם, מדוע אמר הרמטכ"ל עצמו בישיבת ממשלה שנערכה ממש ב-שעה שהטבח התחיל, כי "אני רואה כבר בעיניי שליחם (של מפקדי הפלאנגות) למה הם מחכים... מספיק שהוא (אמין ג'מילי בהלוויית אחיו בשיר) אמר את המילה נקמה, וכל המערכת משחיה כבר את הסכינים".

הוועדה נהגה ברב-אלוף רפאל איתן כסלחנות רבה, ולא הביאה כלל את ההירדעות הכוזבות שמסר לעיתונאים אחרי שנודע על הטבח. בדו"ח הוועדה נמסר כי רפול הודיע שוב ושוב לממונים עליו שכל ביירות נמצאת בידי צה"ל, מחנות הפליטים מכותרים מכל עבר, וצה"ל מקי יים בידיו שליטה מוחלטת במתרחש. היר

רמטכ"ל איתן בהלוויה מילחמה למשן הפלאנגות

דעות אלה עומדות בניגוד מוחלט להירדעות שמסר רפול אחרי שנודע על דבר הטבח, כאשר ניסה לומר כי הפלאנגות חדרו ממקום שלא היה בשליטת צה"ל, וכי הפלאנגות לא עמדו תחת פיקודו של צה"ל.

שאלמה פרנקל